

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

În sistemul juridic italian există diferite nume, condiții și sume pentru ajutorul acordat familiilor, în funcție de relația dintre persoana răspunzătoare și beneficiar. În general, „întreținerea” reprezintă obligațiile justificate de dificultățile cu care se confruntă persoana căreia îi este datorată.

A. „**Obbligazione alimentare**” este furnizarea de asistență materială unei persoane care nu este în măsură să se întrețină singură. Aceasta este plătită de către anumite persoane stabilite prin lege, ca parte a obligației lor de solidaritate familială.

Normele pentru acest tip de întreținere sunt stabilite în secțiunile 433 și următoarele din Codul civil. Aceasta trebuie să fie plătită în cazul în care: există un anumit raport juridic între persoana obligată la plata unei întrețineri și beneficiar; beneficiarul, incapabil să își câștige propria existență, se află într-o situație de nevoie.

În ceea ce privește litera a), persoanele cărora le revine obligația de întreținere sunt, în ordine:

soțul sau soția;

copiii, inclusiv copiii adoptați sau, în absența acestora, rudele directe pe linie descendentă;

părinții sau, în absența acestora, rudele directe în linie ascendentă; părinții adoptivi;

ginerii și nurerile;

socrii și soacrele;

frații și surorile sau frații vitregi și surorile vitrege, cei dintâi având precedență față de cei din urmă.

Cele mai apropiate rude conform clasificării de mai sus sunt obligate să plătească întreținere;

în cazul în care există mai mult de o persoană la același nivel, răspunderea se împarte între ele în conformitate cu situația lor financiară.

În ceea ce privește litera b), suma de plată este proporțională cu necesitatea persoanei care solicită întreținere și cu situația financiară a persoanei care trebuie să o plătească. Cu toate acestea, acest tip de întreținere nu ar trebui să depășească suma necesară pentru acoperirea nevoilor vitale de bază ale persoanei în dificultate financiară, având în vedere statutul său social.

B. „**Assegno di mantenimento**” reprezintă furnizarea de asistență financiară de către un soț celui alt soț în caz de separare, fiind concepută pentru a se asigura că persoana care o primește este în măsură să mențină standardul de viață de care s-a bucurat în timpul căsătoriei. „*Assegno di mantenimento*” nu este condiționată de aflarea beneficiarului în dificultate și poate fi invocată chiar și în cazul în care beneficiarul lucrează. La acest tip de întreținere se poate renunța sau ea poate fi înlocuită printr-o plată unică.

Dat fiind că obiectivul acestui tip de întreținere este să se asigure că soțul își păstrează un nivel de trai similar celui de care a beneficiat înainte de separare, de obicei este o sumă mai mare decât „*assegno alimentare*”. Cu toate acestea, „*assegno di mantenimento*” nu este plătită soțului considerat responsabil de separare.

În cazul unui divorț, instanța poate acorda „*assegno divorzile*” soțului care nu dispune de mijloace suficiente sau care, în orice caz, nu poate să le obțină din motive obiective, ținând seama de câștigurile realizate de ambii soți, de motivele deciziei și de contribuțiile personale și financiare ale fiecărui soț la administrarea familiei și a bunurilor lor, aceste elemente fiind evaluate în funcție de durata căsătoriei. Dreptul la *assegno divorzile* încetează atunci când beneficiarul se recăsătorește sau își întemeiază o nouă familie. Cu toate acestea, prin hotărârea nr. 18287 din 11 iulie 2018, camerele comune ale Curții Supreme de Casație (*Suprema Corte di Cassazione*) au exclus posibilitatea ca *assegno divorzile* să aibă o natură exclusiv de întreținere, după ce a constatat că acest tip de alocație trebuie să aibă nu doar o funcție de sprijin, ci, într-o oarecare măsură, și o funcție compensatorie/de egalizare. În consecință, pentru ca această alocație să fie acordată, trebuie să se adopte un criteriu compus care, având în vedere evaluarea comparativă a statutelor financiare/patrimoniale respective, acordă o importanță deosebită contribuției aduse de fostul membru la patrimoniul comun și personal, în raport cu durata căsătoriei, eventualele venituri viitoare și vârsta cesionarului.

Assegno di divorzio poate fi plătit de unul dintre soți celui alt, dar și de un partener civil celui alt. În al doilea caz, este necesar ca părțile să fi încheiat un parteneriat civil (în conformitate cu Legea nr. 76 din 2016, care reglementează formarea unei familii de către persoane având același gen).

C. Termenul „**assegno di mantenimento**” se referă, de asemenea, la sprijinul financiar pe care părinții trebuie să îl plătească pentru copiii lor atunci când se despart, divorțează sau încetează să locuiască împreună (secțiunea 337-ter din Codul Civil). Copiii (indiferent dacă sunt născuți înăuntrul sau în afara căsătoriei) au dreptul de a fi întreținuți de către părinții lor proporțional cu posibilitățile lor și în conformitate cu capacitatea de a lucra în mod profesional sau la domiciliu. Dacă cei doi părinți se separă, divorțează sau încetează să locuiască împreună, instanța stabilește că trebuie plătită întreținere periodică și decide valoarea, în funcție de nevoile copilului, de standardul de viață de care se bucura copilul atunci când locuiește cu ambii părinți, de timpul petrecut cu fiecare părinte, de resursele financiare ale ambilor părinți și de valoarea financiară a sarcinilor casnice și familiale îndeplinite de fiecare părinte.

D. Secțiunea 1 alineatul (65) din Legea nr. 76 din 20 mai 2016 (Regulamentul privind parteneriatele civile între persoane de același sex și privind coabitarea) prevede că, în cazul în care doi parteneri încetează să locuiască împreună, instanța stabilește dreptul unui partener de a primi plăți de întreținere de la celălalt partener atunci când acesta se află într-o situație financiară dificilă și nu își poate câștiga existența. În astfel de cazuri, întreținerea este acordată pentru o perioadă de timp proporțională cu timpul pe care cei doi parteneri l-au petrecut locuind împreună, în conformitate cu articolul 438 alineatul (2) din Codul civil. Pentru a stabili ordinea de precedență a persoanelor obligate să plătească pensie de întreținere, astfel cum se prevede în secțiunea 433 din Codul civil, obligația unui partener coabitant de a plăti o pensie de întreținere are prioritate față de cea a fraților și surorilor.

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

Copiii au dreptul de a fi întreținuți de părinți până când ajung la majorat (a se vedea secțiunea de mai sus). În cazul în care un copil a ajuns la vârsta majoratului, dar nu este încă independent din punct de vedere financiar, judecătorul poate dispune ca unul sau ambii părinți să plătească o pensie de întreținere periodică, de obicei direct copilului. Odată ce un copil care a ajuns la majorat a devenit independent din punct de vedere financiar, dacă se confruntă din nou cu dificultăți financiare, părinții nu mai sunt obligați să plătească pensie de întreținere, ci sunt răspunzători doar de „*assegno alimentare*” (a se vedea punctul A din secțiunea 1). În cazul în care un copil care a ajuns la vârsta majoratului are un handicap grav, se aplică normele pentru copiii minori.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Pentru a obține „*aliment*”, o persoană trebuie să depună o cerere la instanța unde locuiește, însoțită de orice documente justificative privind propriile nevoi. După începerea procedurilor, curții i se poate solicita să acorde întreținere provizorie înainte de emiterea hotărârii definitive.

Întreținerea copiilor sau a soțului/soției poate fi solicitată în cadrul unei proceduri separate sau ca parte a unei proceduri în care sunt implicați doi parteneri care se separă, divorțează sau încetează să locuiască împreună. De asemenea, întreținerea poate fi decisă de curte în cadrul primei ședințe de judecată. În plus, acordarea pensiei de întreținere pentru copii, soț/soție sau un partener civil poate constitui unul dintre aspectele care fac obiectul unui acord încheiat în urma negocierilor purtate în prezența avocaților (secțiunea 6 din Decretul-lege nr. 132/2014): printr-un astfel de acord, părțile se angajează să coopereze cu bună credință și integritate pentru a-și rezolva pe care amiabilă litigiul privind separarea și custodia asupra eventualilor copii. Acordul la care s-a ajuns în urma negocierilor purtate în prezența avocaților trebuie trimis, în termen de zece zile, procurorului de pe lângă instanța competentă, care, în cazul în care consideră că acordul este în interesul superior al copiilor, îl autorizează. Acordul autorizat echivalează cu o separare de drept sau cu o hotărâre de divorț. Prin intermediul unei circulare din data de 22 mai 2018, Ministerul Justiției a recunoscut următoarele. În cazul în care acordul este încheiat în fața unui ofițer al stării civile, biroul acestuia eliberează certificatul prevăzut în secțiunea 39 din Regulamentul nr. 2201 din 2003. În schimb, în ceea ce privește acordurile încheiate în urma negocierilor purtate în prezența unor avocați, trebuie să se considere că certificatul, astfel cum este prevăzut în secțiunea 39, citată mai sus, trebuie eliberat de către procurorul care a autorizat acordul sau care a eliberat autorizația, având în vedere că un avocat nu poate fi calificat drept „autoritate” în sensul Regulamentului nr. 2201 din 2003 și ținând seama, de asemenea, de faptul că acordul nu poate fi considerat valabil și eficace și, prin urmare, poate fi recunoscut și aplicat în străinătate decât printr-o decizie definitivă emisă de un procuror. În consecință, în cazul în care Ministerul Public refuză să autorizeze acordul, iar autorizația a fost aprobată de către președintele instanței [în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din decretul-lege], organul judiciar care se pronunță este cel care va trebui să emită certificatul în cauză.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

În cazul în care persoana în cauză nu poate să se prezinte în instanță (dacă nu este încă majoră sau este un adult clasificat ca incapabil), cererea judiciară de întreținere ar trebui să fie înaintată de către reprezentantul său legal (părinții în cazul minorilor sau tutorii în cazul adulților), care pot fi și administratori de sprijin numiți în conformitate cu secțiunea 404 și următoarele din Codul civil.

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 4/2009, în materie de obligații de întreținere în statele membre este competentă:

instanța judecătorească de la locul reședinței obișnuite a pârâtului; sau

instanța judecătorească de la locul reședinței obișnuite a creditorului; sau

instanța care, în conformitate cu legea națională, are competența judiciară de a examina proceduri referitoare la starea persoanei în cazul în care chestiunea referitoare la o obligație de întreținere este auxiliară respectivei acțiuni, cu excepția cazurilor în care respectiva competență se întemeiază exclusiv pe cetățenia uneia dintre părți; sau

instanța care, în conformitate cu legea națională, are competența judiciară de a examina proceduri referitoare la răspunderea părintească atunci când cererea cu privire la o obligație de întreținere este auxiliară respectivei acțiuni, cu excepția cazurilor în care respectiva competență se întemeiază exclusiv pe cetățenia uneia dintre părți.

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

Actul de sesizare a instanței în materie de întreținere trebuie să fie prezentat prin intermediul unui avocat, care reprezintă partea în instanță.

Asistența din partea unui avocat nu este necesară în cazul în care decizia cu privire la o obligație de întreținere este inclusă în acordul dintre doi soți care se despart de comun acord. În acest caz, prezentul acord este depus la curte, care îl verifică și îl aprobă (secțiunea 711 din Codul de procedură civilă).

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

O persoană care înaintează un proces în instanțele civile trebuie să plătească o taxă de înregistrare pe rol (*contributo unificato di iscrizione a ruolo*). Această taxă variază în funcție de tipul și de valoarea cauzei.

Hotărârile emise de curte fac, de asemenea, obiectul unei taxe de înregistrare.

Cu toate acestea, niciuna dintre aceste taxe de înregistrare nu este datorată în cauzele privind pensia pentru întreținerea copiilor.

Părțile trebuie să plătească, de asemenea, onorariile avocaților care îi reprezintă în instanță. Nu este posibil să se precizeze costurile juridice indicative, deoarece acestea variază în funcție de nivelul de complexitate al litigiului.

Persoanele care nu dispun de resurse suficiente pot solicita numirea unui avocat pentru a le oferi asistență gratuită, costurile fiind suportate de către stat (asistență judiciară).

La data redactării, pentru ca un solicitant să poată beneficia de asistență judiciară, acesta trebuie să dispună de un venit anual impozabil, astfel cum reiese din cea mai recentă declarație fiscală a sa, care să nu depășească suma de 11 493,82 de euro (Decretul ministerial din 16 ianuarie 2018, publicat în Monitorul Oficial *Gazzetta Ufficiale* nr. 49 din 28 februarie 2018). Acest plafon este actualizat periodic. În cazul în care persoana interesată locuiește împreună cu soțul/soția, cu partenerul civil sau cu alți membri ai familiei, totalul veniturilor anuale va fi calculat prin însumarea veniturilor tuturor membrilor de familie, inclusiv ale reclamantului.

În cazul în care persoana interesată locuiește împreună cu soțul/soția sau cu alți membri ai familiei, totalul veniturilor anuale va fi calculat prin însumarea veniturilor tuturor membrilor de familie, inclusiv ale reclamantului. În acest caz, venitul maxim pentru a putea beneficia de asistență judiciară este majorat cu 1 032,91 EUR pentru fiecare membru de familie cu care locuiește solicitantul.

Cererea de asistență judiciară sunt înaintate către Consiliul Baroului (*Consiglio dell'Ordine degli Avvocati*) aferent locului în care se află instanța competentă. Cererea trebuie să precizeze motivele și temeiul juridic al creanței și trebuie să fie însoțită de documente justificative. Consiliul Baroului nu va acorda asistență judiciară în cazul în care creanțele aduse în fața instanței sunt în mod vădit nefondate.

În cazul în care Consiliul Baroului admite cererea, persoana în cauză poate numi un avocat ales de pe lista autorizată a avocaților însărcinați cu furnizarea de asistență judiciară.

Unele Consilii ale Baroului vor alege ele însele avocatul care să preia cazul.

O cerere de acordare a asistenței judiciare poate fi făcută în orice etapă a procedurii și este valabilă pentru toate cazurile ulterioare.

Plafonul veniturilor indicat mai sus trebuie să nu fie depășit pe întreaga durată a procedurii.

În cazul în care cererea de asistență judiciară este respinsă, persoana în cauză poate să o prezinte din nou instanței competente în acest caz.

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

Hotărârea judecătorească care precizează cuantumul întreținerii care urmează să fie plătită și prin care s-a dispus plata sa este o hotărâre cu titlu executoriu și, prin urmare, constituie un titlu executoriu.

O hotărâre judecătorească prin care se declară dreptul la întreținere instituie obligația persoanei obligate să plătească beneficiarului sumele necesare de care acesta are nevoie pentru a-și satisface nevoile vitale de bază (cheltuielile de subzistență, de cazare și de îmbrăcăminte și costurile minime de bunuri și servicii necesare pentru a întreține o viață demnă). Atunci când decide în privința cuantumului întreținerii care trebuie plătite, instanța trebuie să ia în considerare și situația financiară a persoanei care trebuie să plătească întreținere.

O hotărâre judecătorească care precizează cuantumul întreținerii care urmează să fie plătită unui soț separat trebuie, de asemenea, să țină seama de nivelul de trai al cuplului respectiv în timpul căsătoriei.

O hotărâre judecătorească care precizează cuantumul întreținerii care urmează să fie plătită pentru copiii care sunt încă minori sau pentru copiii care au ajuns la vârsta majoratului, dar care nu sunt independenți din punct de vedere financiar, trebuie să țină seama de nevoile lor educative.

Întreținerea este ajustată în mod automat în concordanță cu indicii ISTAT sau cu orice alți parametri conveniți de părți sau menționați în hotărârea judecătorească.

Suma întreținerii care trebuie plătită poate fi schimbată la o dată ulterioară, în cazul în care beneficiarul sau persoana responsabilă se adresează instanței competente, care este de obicei cea care a emis hotărârea inițială.

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

Curtea stabilește modalitățile de plată.

În cazul unei separări legale, instanța poate dispune ca părți terțe (de exemplu, angajatorul) care au obligația de a transmite bani, inclusiv în mod regulat, persoanei răspunzătoare de plata cheltuielilor de întreținere să transfere o parte din banii respectivi direct soțului separat.

Întreținerea trebuie plătită persoanei căreia îi este datorată.

Pensia de întreținere pentru copiii care sunt încă minori este plătită soțului/soției căruia/căreia i-au fost încredințați copiii.

Întreținerea dispusă de curte pentru copiii care au ajuns la vârsta majoratului, dar care nu sunt independenți din punct de vedere financiar, este plătită direct către copiii respectivi, cu excepția cazului în care instanța dispune altfel.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

În cazul în care persoana obligată la plata pensiei de întreținere nu plătește de bună voie, beneficiarul dispune de mijloacele obișnuite de executare a obligațiilor financiare.

Este, de asemenea, posibil să se aplice secțiunea 614-bis din Codul de procedură civilă, care prevede stimulente pentru îndeplinirea voluntară a obligațiilor de a acționa într-un anumit fel: la solicitarea uneia dintre părți (și cu condiția ca o astfel de măsură să nu fie în mod clar inechitabilă), instanța poate dispune printr-o ordonanță ca o anumită sumă să fie plătită de persoana răspunzătoare de plata pensiei de întreținere pentru fiecare încălcare sau neîndeplinire a obligației sau pentru fiecare întârziere în executarea ordonanței. Ordonanța reprezintă un titlu executoriu pentru plata sumelor datorate pentru fiecare încălcare sau nerespectare a obligației.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

Dreptul la întreținere în sine nu este supus unui termen de prescripție. Orice rate individuale care devin scadente, dar care nu sunt plătite, sunt supuse unei perioade de prescripție de cinci ani [secțiunea 2948 alineatul (2) din Codul civil]. În plus, prescripția este suspendată între soți și între orice persoană care exercită răspunderea părintească pentru persoanele care beneficiază de întreținere.

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

A se vedea secțiunea următoare.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

Recent a fost înființat recent un fond de stat pentru plata pensiei de întreținere soților aflați în dificultate financiară care nu își pot câștiga existența și eventualilor copii minori care locuiesc cu ei, precum și copiilor adulți cu handicap major, atunci când celălalt soț care are obligația de a plăti o pensie de întreținere nu își îndeplinește această obligație.

Pentru a beneficia de această pensie de întreținere (din partea Ministerului Justiției (*Ministero della Giustizia*), partea interesată trebuie să depună o cerere la instanța de a cărei jurisdicție ține.

Ministerul Justiției efectuează plățile în avans și recuperează apoi sumele datorate de la soțul care nu și-a îndeplinit obligațiile.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

O persoană care are dreptul la întreținere din partea unei persoane aflate în alt stat membru se poate adresa autorității centrale din Italia, transmițând, prin intermediul acesteia în statul membru în care debitorul își are reședința obișnuită, o cerere de recunoaștere și o declarație privind forța executorie și executarea hotărârii, prin care i se recunoaște persoanei în cauză dreptul la întreținere, în aplicarea sistemului de cooperare instituit prin capitolul VII din Regulamentul (CE) nr. 4/2009.

Departamentul de justiție pentru minori și comunități din cadrul Ministerului Justiției (*Ministero della Giustizia - Dipartimento per la Giustizia Minorile e di Comunità*) este autoritatea centrală pentru Italia desemnată, în aplicarea articolului 49 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, să recupereze pensiile alimentare în litigiile transfrontaliere din spațiul judiciar european.

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Datele de contact ale autorității centrale din Italia sunt următoarele:

Ministero della Giustizia, Dipartimento per la Giustizia Minorile e di Comunità

Via Damiano Chiesa 24

00136 ROME

Tel. (+39) 06 68188 326-331-535

Fax (+39) 06 06.68808 323

E-mail: acitalia0409.dgmc@giustizia.it

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

În cazul în care un creditor are reședința în alt stat membru și dorește să obțină aplicarea în Italia a unei decizii prin care i se recunoaște dreptul la întreținere, acesta poate încerca să obțină asistență de la autoritatea centrală din statul membru în care locuiește și, prin intermediul autorității respective, să depună o cerere în conformitate cu articolul 56, cu ajutorul sistemului de cooperare stabilit în capitolul VII din Regulamentul (CE) nr. 4/2009.

Un creditor care locuiește într-un alt stat membru nu poate solicita asistență în mod direct din partea autorității centrale a Italiei.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

A se vedea secțiunea precedentă.

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

În ceea ce privește accesul la justiție în cauzele transfrontaliere se aplică în mod direct regimul prevăzut în capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 4/2009. Astfel, pentru cazurile referitoare la recunoașterea sau la recunoașterea și încuviințarea executării unei hotărâri, precum și la executarea unei decizii emise în statul membru sau deja recunoscute, în cazul în care solicitantul este o persoană sub vârsta de 21 ani, asistența judiciară este acordată în mod automat, indiferent de venit și de gradul de întemeiere al cererii, în conformitate cu normele generale în vigoare în Italia în ceea ce privește accesul la asistență judiciară).

Pentru cererile de întreținere având drept obiect copii în vârstă de cel puțin 21 de ani și pentru cele care nu decurg din filiație (adică pentru cererile depuse de către un soț sau o altă persoană care este legată de creditor sau are afinități cu acesta), asistența judiciară gratuită se acordă în cazul în care sunt îndeplinite condițiile normale de venit și caracterul întemeiat al cererii, în conformitate cu dreptul italian (a se vedea secțiunea 7).

Utilizând sistemul de cooperare prevăzut la capitolul VII din Regulamentul (CE) nr. 4/2009, autoritatea centrală a Italiei trimite cererea de asistență judiciară către Consiliul Baroului competent.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Autoritatea centrală din Italia utilizează următoarele metode pentru a gestiona cererile de cooperare trimise în conformitate cu capitolul VII:

încurajează soluționarea amiabilă trimițând debitorilor o invitație de a-și îndeplini obligația de întreținere în mod voluntar;

solicită debitorilor să contacteze autoritatea centrală pentru a conveni asupra procedurilor de soluționare a litigiului;

localizează debitorul prin accesul la baza de date a registrului național al municipalităților italiene (*Indice nazionale dei comuni italiani*) și a administrației penitenciarelor (*Amministrazione penitenziaria*) sau contactând birourile locale de înregistrare a populației;

colectează informații cu privire la venitul și activele debitorului, cu intervenția poliției fiscale (*polizia tributaria*);

facilitează obținerea de documente justificative, astfel cum este prevăzut la articolul 51 alineatul (2) litera (g) din regulament, în cooperare cu autoritățile judiciare;

facilitează furnizarea de asistență judiciară, astfel cum se explică în secțiunile 7 și 18 de mai sus.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 22/12/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.